

Slováci a Česi sa môžu o pápeža podeliť

Slovenskí katolícki biskupi by radi videli pápeža Benedikta XVI. u nás už v júli 2012 na úvod Roku vierozvestcov Cyrila a Metoda, Česko ho pozvalo na jeho záver v júli 2013. Zo Slovenska dostal pápež oficiálne pozvanie už v januári od ministra zahraničných vecí Mikuláša Dzurindu. „Naše pozvanie je smerované do Bratislavy, Nitry, Žiliny a Prešova. Oficiálnu odpoveď ešte nemáme. Náznaky, ktoré prichádzajú v diplomatickej pošte aj pánu prezidentovi, aj ministerstvu zahraničných vecí, aj nám, vysielajú pozitívne signály,“ povedal hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik. „V diplomacii je taký pojem, že je to nádejné,“ povedal hovorca ministerstva Ľuboš Schwarzbacher. Česko Benedikta XVI. pozýva na juhomoravský Velehrad, kde sa každoročne oslavuje príchod vierozvestcov. Slovenskí biskupi sú s českými v kontakte a nevyučujú ani koordináciu návštevy v jednom termíne. „My sa nebránime ani tomu, aby táto návšteva bola spojená s návštevou Velehradu. My sme predpokladali, že by mohol otvoriť rok venovaný Cyrilovi a Metodovi, ktorý bude od 5. júla 2012 do 5. júla 2013. Ale či to bude rok 2012, alebo 2013, pre nás sú otvorené obe možnosti, ale zatiaľ platí pozvanie na rok 2012,“ povedal Kováčik. Keďže pápež je aj hlavou štátu, oficiálne ho na návštevu pozýva prezident. Ivan Gašparovič tak prvýkrát urobil na stretnutí pri nástupe Benedikta XVI. do úradu v roku 2005. V liste, ktorý odovzdal Dzurinda, prezident pozvanie zopakoval. „Budeme radi, keď príde na Slovensko kedykoľvek,“ povedal jeho hovorca Marek Trubač. „Určite viem, že väčšina našich občanov by bola veľmi šťastná. Očakávajú, že nás nový pápež navštívi,“ hovorí Michal Kováč, ktorý ako hlava štátu pozýval predošlého pápeža Jána Pavla II. Rodák z Poľska bol na Slovensku trikrát, v roku 1990

navštívil Československo ako prvú postkomunistickú krajinu. V rokoch 1995 a 2003 prešiel všetky slovenské diecézy aj Prešovskú eparchiu, ktorá v roku 1995 zahŕňala všetkých slovenských gréckokatolíkov. Návšteva pápeža nemá len duchovnú či štátnickú, ale aj ekonomickú stránku. Obchodníci poukazujú na skvelú reklamu pre cestovný ruch aj tržby od početných pútnikov, najmä zo susedného Poľska. „V roku 2003, keď pápež prišiel do Levoče, Vysokých Tatier, Bratislavy a Rožňavy, počet turistov v tom čase v regiónoch vzrástol,“ hovorí Jozef Bendžala, šéf Zväzu hotelov a reštaurácií. Koľko ľudí pri takejto návšteve do daného kraja zavíta, závisí podľa neho vždy najmä od počasia a tiež od toho, či pápež príde cez týždeň, alebo počas víkendov. „V každom prípade je to obrovská reklama,“ dodal.

**Pápeži na Slovensku
Ján Pavol II.**

- 22. apríla 1990 - celebrol svätú omšu na Letisku Bratislava Vajnory.

- 30. júna - 3. júla 1995 - navštívil Bratislavu, Nitru, Šaštín, Košice, Prešov, Spišskú Kapitulu, Levoču, Poprad a Vysoké Tatry. V Prešove ocenil mučeniecť slovenskej gréckokatolíckej cirkvi. V Košiciach kanonizoval blahoslavených - Marka Križina, Melichara Grodeckého a Štefana Pongráca.

- 11. - 14. septembra 2003 - navštívil B. Bystricu, Rožňavu a Bratislavu, kde blahorečil mučeníkov komunistického režimu Vasiľa Hopka a Zdenku Schelínových.

Benedikt XVI.

- je pozvaný na oslavy Cyrila a Metoda na budúci rok. Česko ho pozýva o rok neskôr na 1150. výročie príchodu vierozvestcov. Termín sa môže koordinovať. Svätý Otec potvrdzuje návštevy pol roka pred príchodom.

Daniela Jancová, Pravda 11.7.2011

Príprava je dlhá

Návšteva pápeža si vyžaduje dlhšiu prípravu a prvoradá je bezpečnosť hovorí odborníčka na etiketu, šéfka diplomatického protokolu na ministerstve zahraničných vecí Ingrid Horvay, ktorá pripravovala aj návštevu Jána Pavla II.

Aké sú špecifiká pri príprave návštevy pápeža?

Protokolárne ide o hlavu štátu, teda je partnerom prezidenta. Jeho návšteva máva okrem stretnutí s najvyššími ústavnými činiteľmi i misijný charakter a obyčajne sa počas oficiálnej návštevy koná i návšteva iných miest ako len hlavného mesta, najmä v súvislosti s celebrou svätých omší, na ktoré sa nepozývajú len štátni predstavitelia, predstavitelia diplomatického zboru, ale sú prístupné i verejnosti. Tiež sa dáva veľký dôraz na bezpečnosť a ochranu, keďže hlava katolíckej cirkvi už v minulosti bola terčom atentátu.

Čo sa špeciálne vyžaduje pre stretnutia s pápežom?

Dôraz sa dáva na oblečenie. Nemalo by byť nijakým spôsobom výstredné, páni tmavý oblek, biela košeľa, nie výrazná, veľmi kontrastná alebo pestrá kravata, dámy by mali mať sukňový kostým so sukňou pod kolená, zahalené plecia, vyžaduje sa tiež pokrývka hlavy. Preferuje sa čiero-biela farebná kombinácia, bez výrazných šperkov a ozdôb. **(jc), Pravda 11.7.2011**

Nemecká katolícka cirkev sprístupní kriminalistickým odborníkom osobné zložky zo všetkých svojich diecéz

Nemecká katolícka cirkev sprístupní kriminalistickým odborníkom osobné zložky zo všetkých svojich diecéz a umožní im pátrať po prípadoch sexuálnych útokov z minulosti. Cirkev v Nemecku chce tak očistiť svoju povesť po nedávno škandále so zneužívaním detí duchovnými. **Rádio Slovensko, 11.7.2011**

Našiel sa stratený

Leonardov Kristus

Vo svojej zbierke sa ním kochal už anglický kráľ Karol I. v 17. storočí. Z rúk aristokracie však portrét žehnajúceho Krista od majstra Leonarda da Vinci putoval do aukcie a stratil sa na niekoľko storočí. Skupina amerických obchodníkov s umením však mala šťastie. Pred siedmimi rokmi kúpili podľa Time jednu nehnuteľnosť spolu s neznámym poškodeným obrazom. A po ukončení reštaurácie experti zistili, že v súkromnej zbierke majú stratený poklad - obraz Salvator Mundi (Spasiteľ sveta) od slávneho renesančného maliara Leonarda da Vinci.

Predali ho za 45 libier

Kristus zobrazený do pol pása na obraze zdvíha jednu ruku na požehnanie a v druhej drží guľu. Olejomalba na dreve má podľa Time podobnú veľkosť ako obraz Leonarda da Vinci Ján Krstiteľ, ktorý je spolu s jeho najznámejším dielom Mona Lisa vystavený v parížskom Louvri. Zo záznamov sa vedelo, že obraz, ktorý pochádza približne z roku 1500, existoval, ale predpokladalo sa, že je zničený alebo sa navždy stratil. Poškodený obraz po nevydarených reštauráciách podľa BBC v roku 1900 kúpil britský zberateľ Frederick Cook. Netušil však, kto je jeho autorom. Jeho dediči, čo ho predali v roku 1958 za 45 libier, si dnes môžu trhať vlasy. Odhaduje sa, že má vyše miliónnásobnú hodnotu. Hovorí sa o dvesto miliónoch dolárov (asi 140 miliónov eur). Robert Simon, zástupca majiteľa, ktorým je konzorcium obchodníkov s umením, však hovorí, že nie je na predaj.

Posledný pred sto rokmi

Naposledy sa Leonardov obraz (Madona Benois) našiel pred vyše sto rokmi. V roku 1911 ukradli jeho slávnú Monu Lisu z Louvru, kam sa vrátila po dvoch rokoch. Najnovší obraz je o to vzácnejší, že sa od Leonarda zachovalo menej než tridsať malieb. Druhýkrát už obraz zrejme nezapadne prachom. Pozrieť sa naň môže verejnosť už v novembri. V rámci výstavy venovanej da Vinci bude od 9. novembra skoro tri mesiace vystavený v londýnskej National Gallery. „Bude to príležitosť porovnať toto dôležité nové dielo pripísané Leonardovi da Vinci s dielami, ktoré sa považujú za jeho,“ uviedla galéria.

Ela Rybárová
SME 13.7.2011

Jednotné rozdelenie nejestvuje

Pôvodné obrady sa postupne modifikovali na kresťanské.

Etnologička Elena Zahradníková preferuje rozdelenie bohov, ako ho vo svojej knihe Svet slovanských bohov a démonov prezentoval Zdeněk Váňa. „Prvú skupinu tvorili štyria bohovia, vlastní všetkým slovanským národom. Boli to Svarog, Svarožic-Dažbog, Perún a Veles. V ruskom okruhu (východní Slovanovia) Váňa okrem iných spomína aj Striboga, Mokošu či Trojana. Tretiu skupinu tvorili bohovia polabsko-pobaltských, teda západných Slovanov. Sem patria Radegast, Svantovít, Triglav, Rugievit a ďalší. Historička a etnologička Katarína Nádaská pozná aj iné rozdelenie. „U západných Slovanov mal status najvyššieho boha Svantovít. Do tohto okruhu patrili aj Rugievit, Porenutius či Triglav, Rade-

gast a Čemoboh. Tieto božstvá mali viac hláv, čím sa zdôrazňovala ich všemohúcnosť.“ U východných Slovanov bol podľa historičky navrchu boh bohov Perún, k nemu patrila bohyňa Mokoš či bohovia Dažbog, Chors, Veles, Stribo či Simargl. Nádaská tvrdí, že po prijatí kresťanstva sa Perún pretransformoval na svätého Eliáša, ktorý sa podobne znázorňuje aj ikonograficky, Veles zase do postavy svätého Blažaja. „Keďže kresťanstvo sa u nás nepresadzovalo veľkým krviprelieváním, zakorenené obrady sa pomaly preberali a postupne modifikovali. Viaceré kresťanské kostoly boli postavené priamo na miestach pohanských kultov, platí to najmä u východných Slovanov. Ak na ne boli ľudia naučení chodiť, chodili tam aj naďalej, akurát sa zmenil Boh, ktorého uctievali.“ (ks), SME 9.7.2011

O slovách Boh je Slovák

Ponúkli mi vlni na prerozprávania nádhernú knihu Mýty a legendy z celého sveta (mimochodom: už je vonku), a tak som mal príležitosť dozvedieť sa popri práci aj veci, ktoré som mal vedieť už dávno. Len čo som sa napríklad začal zaoberať mýtom o stvorení sveta, zistil som, že už na začiatku Biblie, v Prvej knihe Mojžišovej, je prvá slovná hra. Z tej Prvej knihy Mojžišovej sa dozvedáme, že keď Boh stvoril človeka, použil vo význame slova človek slovo Adam. To, že Boh pôvodne považoval za človeka iba muža, bolo trochu mačovské, no nezabúdajme, že sme na začiatku sveta a že aj Boh má právo na chybu. Boh svoju chybu napravil

- keď videl, že mužovi je v raji smutno, stvoril mu partnerku. Stvoril ju z Adamovho rebra - a to zas vniklo nápad Adamovi, keď musel pre svoju partnerku vymyslieť meno. Boh na ňu použil kúsok Adamovho tela - Adam na jej pomenovanie použil zas hlásky svojho mena. A tak - ako čítame v 2. kapitole Prvej knihy Mojžišovej - Adam zvolal: „Toto je kosť z mojich kostí a telo z môjho tela! Bude sa volať Mužena, lebo je vzatá z muža.“ Tým činom bola na svete nielen prvá žena, ale aj prvý kalambúr - a jeho vynálezcom bol Adam. Stalo sa to dokonca už v raji. Čoskoro však Adam a Eva spáchali výtržnosť, ktorou tak

nahnevali Pána Boha, že ich dal z raja vyhnáť. Po vyhnaní z raja sa začalo rozmnožovanie ľudstva, čo priviedlo Adama na myšlienku premenovať Muženu na Evu, čiže matku všetkého živého. Vrátim sa však ešte k Mužene, pretože pôvodné meno ženy sa priamo núka do úvahy ako stvorenej pre túto rubriku. Všimnime si, aká ľahká je slovenská interpretácia prvej slovnej hry v dejinách ľudstva! Takmer bez nášho pričinenia si s ňou vie sám poradiť ten zázračný nástroj, s pomocou ktorého sa všetci vyjadrujeme a dorozumievame - naša slovenčina. Netreba nič vymýšľať - meno Mužena leží na dlaní. A v knihe Mýty a legendy z celého sveta mi to tá naša zázračná slovenčina ešte vylepšila: „Toto je kosť z mojich kostí a telo z môjho tela! Bola v mužovi a teraz je mu žena. Bude sa volať Mužena.“ Neverím, že je to náhoda. Ak je vynálezcom tejto slovnej hry Adam, musel Adam hovoriť jazykom, ktorý takúto slovnú hru umožňoval. Takých jazykov je iste viac, no nedá sa vylúčiť ani to, že Adam hovoril po slovensky a mohol teda byť Slovák. Zároveň vieme, že Boh sa s Adamom zhováral a že si rozumeli - nedá sa teda vylúčiť ani to, že obaja hovorili po slovensky. A teda sa nedá vylúčiť ani to, že aj Boh je Slovák.

Lubomír Feldek básnik a prekladateľ
Pravda 9.7.2011

Kopírovanie nie je náboženstvo, rozhodol súd

Súd skopíroval svoje predchádzajúce rozhodnutie. Členov cirkvi, ktorá nad reprodukciami informácií medituje a ich šírenie vyzýva, však nepotešil. Muži v talároch totiž odmietli uznať kopimizmus vo Švédsku za oficiálne náboženstvo. „Cítim trpkosť,“ netajil sklamanie Isak Gerson, študent filozofie a zároveň predstavený a zakladateľ Misionárskej kopimistickej cirkvi. „Keď sme sa o uznanie uchádzali naposledy, existovali platné dôvody na zamietnutie. Odvtedy sme s nimi rokovali a novú žiadosť sme zaslali už so zapracovanými pripomienkami,“ citoval ho švédsky internetový portál Local. O čom nový náboženský smer je, naznačuje už jeho názov. Kopimizmus uznáva princíp kopimi, čo nie je nič iné ako fonetický prepis anglického „copy me“, skopíruj ma. Kopimizmus vznikol z rovnakých dôvodov ako švédska Pirátska strana. Tej pomohol proces so serverom Piratebay, ktorý umožňuje z internetu sťahovať filmy, hudbu a iný obsah a následná verejná diskusia o autorských právach a práve na slobodné informácie. Na rozdiel od pirátov, ktorých vstup do politiky vystrelil až do Európskeho parlamentu, kopimisti stranu zakladať nechcú. „Sme náboženská organizácia, pretože v niečo veríme. Máme náboženské presvedčenie,“ povedal Gerson v rozhovore pre švédsky denník Dagen. Samozvaná cirkev má približne dve stovky registrovaných členov. Má niekoľko hlavných zásad: všetky vedomosti patria všetkým, ich vyhľadávanie, šírenie a kopírovanie sú posvätné. A namiesto Desatora má len tri príkázania: Kopírujte! Sťahujte! Nahrávajte! Kopimisti si myslia, že po uznaní za oficiálne náboženstvo by ich nemohol nikto žalovať napríklad za nelegálne stiahnutie hudobného albumu vo formáte mp3. Podľa nich by totiž taká žaloba zasiahla do ich práva na slobodné vyznávanie svojej viery. Súd prvý raz rozhodol v ich neprospech s odôvodnením, že náboženské komunity musia mať formalizovaný spôsob modlitby či meditácie. To už kopimisti splnili. Ich posvätným symbolom je klávesová kombinácia „Ctrl+C Ctrl+V“, ktorou sa na PC kopíruje a vkladá obsah. Majú aj svoje omše. „Stretne sa a formálnym spôsobom si vymieňame informácie,“ vysvetlil pre Dagen Gerson, ktorý trvá na tom, že kopimiz-

mus nie je myslený ako vtip. Rozhodnutiu súdu preto nerozumie. „Chceme len pokojne praktikovať našu vieru,“ povedal pre Uppsala Tidningen.

Chceme len pokojne praktikovať našu vieru. Isak Gerson zakladateľ kopimizmu

Miloslav Surgoš
Pravda 12.7.2011

Nemecká cirkev umožní vyšetriť zneužívanie

V snahe očistiť svoju povest' pošramotenú nedávnym škandalom so zneužívaním detí duchovnými sprístupní nemecká katolícka cirkev kriminalistickým odborníkom osobné zložky zo všetkých svojich diecéz a umožní im pátrať po prípadoch sexuálnych deliktov, ktoré sa v minulosti stali v radoch cirkvi. Vo svojom poslednom čísle to uviedol nemecký magazín Der Spiegel, podľa ktorého s tým 20. júna vyslovila jednomysel'ny súhlas Nemecká biskupská konferencia. Na vyšetrovaní sa má podľa časopisu podieľať tím Dolnosaského kriminologického výskumného ústavu, ktorý dostane k dispozícii osobné zložky nemeckých duchovných za posledných desať rokov zo všetkých 27 biskupstiev a z deviatich diecéz dokonca osobné zložky do roku 1945. Tím zostavený z bývalých štátnych zástupcov a sudcov v nich bude v spolupráci s cirkevnými pracovníkmi pátrať po dôkazoch o sexuálnych útokoch kňazov a ďalších príslušníkov katolíckej cirkvi. V rámci ich vyhodnocovania chcú obeťami, ktoré sa podarí kontaktovať, predložiť dotazník, v ktorom by skutky na nich spáchané opisali. V ďalšom kole sú plánované podrobné rozhovory s obeťami i páchatel'mi, ak s tým budú súhlasiť. Cieľom je vytvoriť štúdiu, ktorá opíše, za akých okolností k zneužívaniu dochádzalo, ako sa k nemu cirkev v minulosti stavala a vyvodit' závery, ako do budúcnosti podobným činom zabrániť. Práca na príprave

štúdie by mala trvať tri roky. Zároveň má vzniknúť druhá štúdia, na ktorej sa bude podieľať skupina psychiatrov pod vedením uznávaného essenského súdneho znalca Norberta Leygraфа. Tí budú vyhodnocovať posudky zhruba z 50 prípadov, v ktorých sa kňazi alebo členovia rádov ocitli pred súdom pre podozrenie zo spáchania sexuálneho násillia a boli preto psychiatricky skúmaní. Škandal so zneužívaním detí a mladých ľudí v cirkevných zariadeniach vypukol v Nemecku na začiatku minulého roka a zasiahol rad katolíckych i protestantských inštitúcií. Väčšina prípadov sa však odohrala v minulých desaťročiach, a tak je z právneho hľadiska premlčaná. Najtvrdšie aféra dopadla na nemeckú katolícku cirkev, ktorá sa v jej dôsledku borí s výrazným poklesom dôvery verejnosti aj s úbytkom členov. Biskupská konferencia tento rok v marci oznámila, že je pripravená obeť pedofillie duchovných odškodniť 5 000 eurami a uhradiť im náklady spojené napríklad so psychologickou liečbou. Odškodnenie ponúkal aj jezuitský rád.

„Cieľom je vytvoriť štúdiu, ktorá opíše, za akých okolností k zneužívaniu dochádzalo, ako sa k nemu cirkev v minulosti stavala a vyvodit' závery, ako do budúcnosti podobným činom zabrániť.“

Škandal so zneužívaním detí a mladých ľudí v cirkevných zariadeniach vypukol v Nemecku na začiatku minulého roka. **čtk, Pravda 12/07/2011**

Ceny krstov a pohrebov na webe

Porovnávať si na internete ceny elektroniky alebo oblečenia je dnes bežné. Na web sa však dostáva aj prehľad cien za služby, na ktorý sme neboli zvyknutí. Veriaci v Poľsku si tak môžu zistiť, koľko ich bude stáť krst alebo svadba v kostole. S originálnym nápadom prišli autori webovej stránky, na ktorej zostavili porovnávač cien za cirkevné úkony vo viacerých poľských mestách. Doteraz totiž žiaden cenník neexistoval, pretože oficiálne ide o dobrovoľný dar. Veriaci sa často hanbili kňaza opýtať, koľko berie za náboženský obrad a ceny si orientačne zisťovali od známych. Po zostavení rebríčka sa ukázalo, že v cenách sú priepastné rozdiely a za ten istý úkon zaplatia veriaci v rôznych farnostiach od 10 do 300 €. **TV JOJ, 14/07/2011**

Červenohnedé bratstvo

Snaha OKS trestať popieranie zločinov fašizmu a komunizmu je zrozumiteľná, ale veci veľmi nepomôže. Ak aj návrh v parlamente prejde, zostane skôr v symbolickej rovine, pretože veľkej časti spoločnosti sú spomínané zločiny srdečne ukradnuté a ich páchatel'ov považujú buď za otcov slovenskej štátnosti, alebo v druhom prípade za budovateľov sociálneho blahobytu. Poslať všetkých týchto ľudí do väzenia sa po prvé nedá a po druhé, bola by to hlúposť. Ak však niekoho náhodou poburuje porovnávanie komunizmu s fašizmom a jeho odnožami, tak treba povedať, že komunizmus má na svedomí viac obetí než Hitler a jeho partia. Nič na veci nemení, že na Slovensku je pomer obrátený. Predstavu, že komunisti boli tí lepší, u nás štyridsať rokov úspešne do hláv ľuďom vtíkali práve oni. Vojnoví predchodcovia takúto možnosť nemali, preto sú v drobnej marketingovej nevýhode, ale ich súčasní obdivovatelia ju postupne šikovne zmazávajú. Proti návrhu OKS trestať červenohnedých vykladačov histórie stojí úplne legitímny koncept absolútnej slobody slova, ktorý toleruje aj právo na šírenie akejkoľvek Šialenosti. Na strane konzervatívcov je zas

obava, či je aj v súčasných slovenských pomeroch udržateľný. Aby spoločnosť mohla bezstarostne tolerovať rozširovanie zločineckých teórií, musí mať istotu, že sa im dokáže účinne brániť aj bez trestného zákona. A tá naša s tým má vážny problém. Plné bruchá za Tisa bez ohľadu na prostriedky a následky, na ktoré zbožne spomínal bývalý arcibiskup Sokol, či to isté za Husáka, lákajú mnohých a kríza ich počty pravdepodobne ešte zvýšila. Tisove pamätne tabule, busta Ďurčanského či vety ako: Za komunistov bolo lepšie, sú pritom len najviditeľnejším prejavom. Ak si odmyslíme tretí sektor, ozývajú sa proti nim len tie politické strany, ktoré dnes tvoria vládu. A zďaleka nie vždy a nie všetky. Zvyšok organizuje estrády na tému Starí Slováci na Devíne. Na Slovensku musí vzniknúť stav, keď každý nový pokus obhajovať ktorúkoľvek totalitu odsúdi rozhodujúca časť spoločnosti sprava i zľava tak rozhodne, že nadobro znemožní jeho organizátora aj bez formálneho potrestania. V tej chvíli bude debata o trestoch zbytočná. Pre ľudí, ktorí popierajú nepopierateľné, je totiž vhodnejším miestom než väzenie psychiatrická liečebňa.

Roman Pataj, SME 11.7.2011

Konflikt s farárom

Niektorí Rómovia z osady pri Richnave sú pri pohreboch odkázaní sami na seba. Miestni farár ich obviňuje, že sa spojili so sektou a údajne odmieta pochovávať aj ich deti, ktoré zomreli krátko po narodení a nedávno takto zomrel malý Samko. Vlastná rodina mu vykopala hrob a potom ho zakopala.“

Redaktor: „Toto je Milan a jeho družka. Veronika prišla len nedávno z nemocnice. Spamätávala sa z ťažkého pôrodu, pri ktorom prišlo ich dieťa o život. Milan, ktorý sa tešil na ďalšieho syna zrazu musel vybavovať pohreb. Vybral sa za farárom do susednej dediny, no ako prišiel tak odišiel. Farár mu oznámil, že z pohrebu nič nebude. Otec nebohého chlapca odišiel z fary nahnevanej, v osade sa dala rodina dohromady, odišli na cintorín, vykopali jamu, no namiesto farára si prizvali na pomoc kamaráta, ktorý čítal bibliu.“

Milan Gabčo, Samuelov otec: „Taký obyčajný chlapec povedal, že ... slová z bibliu.“

Rodinný kamarát: „... ho doniesli, dali sme ho dnuka a zahrabali.“

Redaktor: „Rovnakú skúsenosť s miestnym farárom majú aj Valéria a František. Svoje 9. Dieťa pochovávali v decembrových mrazoch iba tak bez cirkevného obradu.“

Len tak sme ho pochovali, bez farára, bez šického len tak sme ho dali dnuka dobre.“

Redaktor: „Farárovi nadriadení svojho pastora bránia. Vraj Rómovia z Richnavy sa hromadne už dávnejšie nechali zlákať istým pastorom a vystúpili z katolíckej cirkvi. Jeho konanie dokonca prirovnali k sekte.“

Telefonuje Peter Majda, kancelár biskupského úradu: „Tomu kto opustil katolícku vieru a disciplínu katolíckej cirkvi, a následne žiada katolícku cirkev o nejaké náboženské úkony, farár nie je povinný vyhovieť.“

Milan Gabčo, Samuelov otec: „Do kostola nechodím, ale som katolík. Ja verím v Boha.“

Zatajovali sexuálne zneužívanie detí kňazmi

Rímskokatolícka cirkev v Írsku zatajovala sexuálne zneužívanie detí kňazmi, tvrdí to vládna správa. Predstavitelia duchovenstva sa v polovici 90. rokov zaviazali, že zistené prípady nahlásia polícii, no neurobili to napriek tomu, že o zneužívaní vedeli.

Redaktor STV 1: „Prípady zneužívania sa podľa vládneho materiálu mali stať v rokoch 1996 až 2009 v diecéze Cloin, maloletých údajne zneužívalo 19 kňazov. Biskup John Magee, ktorého poverili ochranou detí, o tom vraj vedel, napriek tomu to neoznámil polícii a úradom dokonca klamal. Už 15 rokov má však cirkev povinnosť takéto prípady hlásiť.“

Alan Shatter, írsky minister spravodlivosti: „Dôkazy v správe nemôžu byť presvedčivejšie, v diecéze nedodržovali smernice, ktoré zaviedla katolícka cirkev. Správa poukazuje na zodpovednosť biskupa. Osoba, ktorá mala viesť vyšetrovanie, nepostupovala podľa týchto pravidiel, neoznámila prípady zneužívania úradom.“

Redaktor STV 1: „Spomínaný biskup v Cloin podal pred niekoľkými mesiacmi demisiu. Správa je už štvrtá v poradí, ktorá hovorí o zneužívaní kňazmi v posledných desaťročiach. Írska vláda sa chystá predložiť návrh zákona o prísnom trestaní nečinných cirkevných hodnostárov, podľa neho by za neinformovanie úradov o zneužívaní mohli ísť do väzenia až na päť rokov.“

R. Kondrлік, STV 1, 14.7.2011

Telefonuje Peter Majda, kardinál biskupského úradu: „Farár ich videl prvýkrát. Hoci je tomu už niekoľko rokov farárom.“

Redaktor: „Valéria a František ako aj Milan a Veronika hovoria, že sami vedia o niektorých spolu osadníkovi, ktorí sa pastorom dali zlákať. Oni vraj stále ostali kresťanmi. Všetky ostatné deti vraj majú pokrstené a ich nebohé deti, ktoré na svete nestihli spáchať jediný hriech si dôstojný pohreb podľa nich zaslúžili.“

Milan Gabčo, Samuelov otec: „Ja som neprešiel do inej viery a on ako všetkých nás dáva do jedného meča.“

Vlado Jurek, JOJ, 7.7.2011

Šiel by som pracovať. Hoc i predávať parkovacie karty

Seriál HN _ František Mikloško v parlamente strávil 20 rokov. Na mieste koalície by bol radikálnejší. „Stále majú nejakú úplne trápnu krízu,“ tvrdí.

Neznáme osudy známych

V novom seriáli HN predstavíme bývalých politikov, ktorých dnes živí biznis. V prvej časti exminister práce Ľudovít Kaník.

Na dohodnutú schôdzku v jednej z kaviarní v bratislavskom centre pôsobí dojmom, akoby iba na chvíľu zbehol z hradného vŕšku. Že je „večný“ poslanec František Mikloško už rok na dôchodku, sa na prvý pohľad dá vytušiť len z toho, že je naľahko, bez aktovky. „Po dvadsiatich rokoch som odišiel z parlamentu sýty a ešte som nevyhľadol,“ presviedča 64-ročný kresťanský konzervatívec, ktorý bol donedávna služobne najstarším poslancom. To však neznamená, že skladá všetky zbrane. „Celý môj život sa udial tak, že keď som nemal nijaké ambície, tak mi niečo padlo do lona,“ naznačuje, že je pripravený vrátiť sa do verejného života. Násťť prácu si chce tak či tak. „Žiadna človeka nedehtonuje,“ presviedča bývalý disident, ktorý v období komunistickej normalizácie spadol z rozbehutej dráhy akademika do robotníckych montérok. Teraz rozmýšľa, že bude hoc i predávať parkovacie karty v bratislavských uliciach. „Z okna by som nerád kŕmil holuby,“ vylučuje. Činiť sa Mikloško vlastne neprestal. Koncom mája pokrstil knihu Desť spravodlivých, ktorá je sumárom jeho životných stretnutí so zaujímavými ľuďmi. Stále sa zaoberá myšlienkou vyrovnania sa s obdobím komunizmu. „O 20 - 30 rokov to tu bude absolútne zapadnuté, v dejinách sa o tom napíšu dva - tri riadky,“ obáva sa. Píše biskupom listy, v ktorých žiada o blahorečenie obetí tej doby. Napríklad Emmy Olbrichovej, ktorá zomrela v komunistickom väzení. Prvý ponovembrový predseda Slovenskej národnej rady sa na výhybku z dráhy profesionálneho politika dostal po tom, ako s Vladimírom Palkom a Pavlom Minárikom opustili v roku 2008 KDH

a založili ešte konzervatívnejšiu KDS. „Náš čas v KDH sa skončil. Už nás tam nikto ani nechcel. Zavadzali sme tam so svojimi ideálmi,“ konštatuje s odstupom dvoch rokov. Dnes Mikloško nemá problém povedať, že KDS neuspela. Za vrchol považuje, že ho ministryna nominovala v roku 2009 do prezidentských volieb, kde získal viac ako päť percent. Ako politik bol Mikloško všetko, len nie nudný. Okrem toho, že bol majstrom bonmotov, priťahoval pozornosť konzervatívnym životným štýlom. O jeho staromládenectve, ktorého sa prekvapujúco zbavil v 60tke, sa popísali litánie. Ignoroval mobilné telefóny či priznal, že doma nemá televízor. Teraz to vyzerá tak, že ani v jeho prípade nie je nikdy neskoro na zmenu. S manželkou si kúpili notebook s internetom.

Dotazník

- Aký je váš najväčší životný úspech? Že som zažil pád komunizmu. Samozrejme, nie ako moje dielo, ale že som mohol byť pri tom.

- Čo považujete za najväčší životný prešľap? Dopúšťam sa ich od malička, denne až do dneška. Nerád o nich hovorím, ale ani na ne nezabúdam. Tvorila moju celoživotnú cestu.

- Ktorá osobnosť vás v živote najviac ovplyvnila? Moja matka: dala mi celé videnie a prežívanie sveta, Vladimír Jukl: vtiahol ma do štruktúr tajnej cirkvi, biskup Korec: stál pri mne vo chvíľach normalizácie, novembrová generácia na Slovensku: to bol pre mňa veľký objav, a nakoniec moja manželka, ktorá ma vrátila do života.

Ľuboš Kostelanský, HN 12.7.2011

Bude hroziť za popieranie zločinov väzenie?

Ten, kto by verejne popieral holokaust či zločiny komunizmu a fašizmu, mohol by sa dostať do väzenia. S takýmto návrhom prichádzajú 4 poslanci za OKS. Zdá sa, že by mohli uspieť, koalíční poslanci plánujú ich návrh podporiť.

50. roky minulého storočia. Nástup totality, vlády jednej strany - KSC, likvidácia cirkvi, pracovné tábore pre nepohodlných ľudí vtedajšieho režimu. Aj takáto bola u nás realita pred novembrom 1989. Kto by verejne popieral tieto zločiny, mohol by sa dostať do väzenia. S návrhom prichádzajú 4 poslanci za OKS.

Peter Zajac, poslanec NR SR /Most-Híd, OKS/: „Je veľmi dôležité, aby jednoducho bolo úplne jasné a nezvratné, že komunizmus aj fašizmus s tými zločineckými režimami naozaj boli.“

Redaktorka STV: „Konzervatívci navrhujú, aby verejné popieranie zločinov komunizmu a fašizmu bol trestný čin. Kto by sa ho dopustil, mohol by sa dostať do väzenia na 6 mesiacov až 3 roky. Za aké skutky, poslanci nešpecifikujú.“

Peter Zajac, poslanec NR SR /Most-Híd, OKS/: „To je vecou nao-

zaj súdu a nie teda poslancov, ktorí dávajú návrhy zákonov.“

Redaktorka STV: „Koalícia je pripravená návrhy podporiť. Niektorí poslanci však v návrhu vidia aj rezervy.“

Pavol Hrušovský, predseda poslaneckého klubu KDH: „Ja vítam túto iniciatívu.“

Béla Bugár, predseda strany Most-Híd: „Mladí ľudia už ani nevedia, čo to je, preto si to zaslúži aj takúto pozornosť.“

Tomáš Galbavý, poslanec NR SR /SDKÚ-DS/: „Podporím tento návrh, pretože história by sa mala opisovať pravdivo, ale s aplikáciou tejto legislatívy určite narazíme na problém.“

Juraj Blanár, poslanec NR SR /Smer-SD/: „Vnímam to ako čisto predvolebný ťah zo strany týchto členov Mostu-Híd, aby sa zviditeľnili, ale neriešili reálne problémy, ktoré sú v spoločnosti.“

Redaktorka STV: „To, či sa poslancom za OKS podarí dostať pozmeňovací návrh do novely trestného poriadku, ukáže najbližšie hlasovanie. To by malo byť zajtra alebo v stredu.“

Andrea Predajňová
STV 1, 11.7.2011

Slovenskí kalvíni považujú pričlenenie k Maďarskej reformovanej cirkvi za narušenie svojej právnej nezávislosti

Slovenskí kalvíni považujú pričlenenie k Maďarskej reformovanej cirkvi za narušenie svojej právnej nezávislosti. O začlenení slovenskej cirkvi rozhodol aj napriek protestom generálny konvent v maďarskom Temešvári. Spor rieši aj Ministerstvo kultúry, ktoré našu cirkev dotuje. Slovenskí kalvíni rozmyšľajú o založení novej cirkvi. Podrobnosti zist'ovala Elena Jančuškova.

Elena Jančuškova, redaktorka SRO: „Maďarská reformovaná cirkev, ktorá má cieľ spojiť všetkých kalvínov, vznikla u našich južných susedov pred dvoma rokmi. Dvoj-jazyčná reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku sa stala jej členom koncom júna. Aj napriek tomu, že slovenská časť s tým nesúhlasila. Jej výhrady k zlúčeniu prezentuje.“

Marián Hamari, zástupca biskupa za slovenskú časť cirkvi: „Je pre nás neprijateľná, aby Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku bola súčasťou Maďarskej reformovanej cirkvi. Maďarská cirkev zdôrazňuje maďarskú národnosť alebo maďarskú národnú identitu. Je to vážna situácia, ktorá sa v podstate týka budúcnosti reformovaného kresťanstva na Slovensku.“

Elena Jančuškova, redaktorka SRO: „Vedenie cirkvi sa odmietlo vyjadriť k našej otázke, prečo pričlenili k Maďarskej reformovanej cirkvi asi 28.000 slovenských kalvínov? Hovorca Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku István Batta nám poskytol len toto vyjadrenie.“

István Batta, hovorca Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku: „Jedná sa o pripojenie k jednému cezhraničnému spoločenstvu kalvínskych cirkví, ku ktorému sa Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku pripojila. Rozhodnutie bolo prijaté plne v súlade s cirkevnými a štátnymi zákonmi.“

Elena Jančuškova, redaktorka SRO: „Už najbližšiu nedeľu sa nespokojní kalvíni chcú dohodnúť, ako budú ďalej postupovať. Do úvahy prichádza aj vytvorenie úplne novej cirkvi. Bratislavský farár

Reformovanej kresťanskej cirkvi Imrich Peres na rozdiel od nespokojných kalvínov tvrdí, že problém, ktorý vznikol s pričlenenia, je nafúknutý.“

Imrich Peres, bratislavský farár Reformovanej kresťanskej cirkvi: „Dúfajme, že to zostane skutočne na tej platforme, ak osa tieto snahy začali, že sa bude spolupracovať v oblasti teologickej práce, v oblasti liturgie.“

Elena Jančuškova, redaktorka SRO: „Evanjelický teológ Igor Kiss vníma situáciu úplne odlišne.“

Igor Kiss, evanjelický teológ: „Som kritický, niektorých poznám a divím sa im, že sa na to dali, lebo ich budú pomadařovať.“

Elena Jančuškova, redaktorka

SRO: „Problém rieši už rezort kultúry. Minister Daniel Krajcer sa stretol so zástupcami obidvoch názorov. Pokračuje.“

Eva Chudinová, hovorkyňa Ministerstva kultúry: „Ministerstvo kultúry požiadalo o vyhotovenie viacerých religionistických posudkov. Najdôležitejšie je posúdenie otázky, či pripojením sa Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku k Maďarskej reformovanej cirkvi nastane zmena podstaty te-rajšej cirkvi.“

Elena Jančuškova, redaktorka SRO: „Či bude aj naďalej Ministerstvo kultúry SR dotovať túto cirkev, a podľa nej ukáže až po analýzach.“

Rádio Slovensko, 12.7.2011

Poslanec za KDH sa zastal Tisa

„Nemožno ho chápať inak ako tendenčný, srší nenávisť proti našej prvej štátnosti, mučeníkovi Jozefovi Tisovi, biskupovi Vojtaššákovi,“ povedal včera v parlamente o pozmeňujúcom návrhu Petra Osuského z OKS poslanec za KDH Július Stanko. Verejne tak označil Jozefa Tisa za mučníka. Osuský totiž navrhoval zaviesť nový trestný čin, ktorý bude trestať spochybňovanie, schvaľovanie alebo ospravedlňovanie holokaustu, zločinov fašizmu a komunizmu a zločinov iného podobného hnutia odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky. Návrh OKS nakoniec parlament schválil.

(tasr), Plus jeden deň, 14.7.2011

Pútnické miesta

Jeruzalem

História mesta je spojená so životom aj so smrťou Ježiša Krista. Pútnikov tu najviac láka Krížová cesta (Via Dolorosa), ktorou Kristus išiel naposledy pred svojim ukrižovaním. Je tam aj Boží hrob, kde mal byť pochovaný.

Olivová hora

Vrch vo východnom Jeruzaleme, kde sa na jeho západnom svahu nachádza najväčší židovský cintorín na svete. Na úpätí vrchu je Getsemanská záhrada, v ktorej sa podľa tradície zdržiaval Ježiš pred svojim ukrižovaním.

Hrob Panny Márie

V Getsemanskej záhrade sa nachádza aj miesto, kde bola Ježišova matka Mária pochovaná. Jej hrob je prázdny.

Podľa katolíckej a východných cirkví, bola Mária vzatá s telom a dušou do neba.

Betlehem

Kresťania najmä okolo Vianoc miera do chrámu Narodenia Pána, jednej z najstarších kresťanských svätýň. Ten na mieste Ježišovho narodenia dala postaviť svätá Helena, matka rímskeho cisára Konštantína Veľkého.

Nazaret

Nachádza sa tu Bazilika zvestovania stojaca na mieste, kde archanjel Gabriel oznámil Márii, že porodí Ježiša. Neďaleko je aj miesto prvého Ježišovho zázraku Kána Galilejská, kde Kristus premenil vodu na víno. (bal)

SME 14.7.2011

Zjavenie svätice

V bývalej baníckej kolónii v Handlovej sa ľudia modlia pri jednom z domov. Na jeho fasáde sa totiž objavil obraz, ktorý pripomína Pannu Máriu. Miestni tvrdia, je to znamenie.“

V bývalej baníckej kolónii, kde dnes žijú predovšetkým Rómovia sa ľudia modlia priamo na ulici. Obyvatelia tohto domu si na ich fasáde všimli zaujímavý úkaz.

Neuvedený: „Sprvoti sme sa aj zľakli, väčšina. Ale potom sme si povedali, že sa toho netreba báť, lebo Panenka Mária je tu na to, aby nás chránila.“

Oľga Lacková, majiteľka domu: „Pocit som mala taký zvláštny, no. Som si myslela len v dobrom, že nás prišla ako ochrániť.“

Redaktor: „Pod úkazom okamžite pribudli sviečky a obrázky Panny Márie. Ľudia veria, že je to znamenie zhora.“

Oľga Lacková, majiteľka domu: „Lebo niektorí sú tu aj zlí ľudia. Možno aj preto a veľa sa tu stáva nešťastia. Jak aj baníkov toľkých, 20. Potom aj čo bola tá povodeň vlani.“

Neuvedený: „Sú tu v kolónii veľa neveriacich a myslím si, že prišla preto, aby začali veriť.“

Redaktor: „Miestni by tam chceli mať kaplnku. Okamžite sa vybrali za farárom, aby sa na úkaz prišiel pozrieť. Ten má však dovolenku a Banskobystrická diecéza, pod ktorú handlovská fara patrí týmto ľudom odkazuje, že k takémuto prejavu ľudovej zbožnosti sa cirkev nehlási a skôr sa dištancuje.“

Neuvedený: „Modlí sa za svoju babku z Vrbova, aby sa čo najrýchlejšie uzdravila.“

Peter Ziman, Markíza, 13.7.2011

V Maďarsku ubudnú cirkvi

V Maďarsku výrazne ubudne počet štátom oficiálne uznaných náboženstiev. Informovala o tom maďarská vláda. Podľa zákona, ktorý už schválil maďarský parlament, by od roku 2012 mal klesnúť z vyše 300 na 14. **sita, SME 14.7.2011**

Lúčiť sa? To by bolo predčasné

Do kín prichádza posledný diel mimoriadne úspešnej série o Harrym Potterovi

Fenomenálna séria sa končí. Na posledný film Harryho Pottera budú takmer dospelé deti blahosklonne voďiť svojich rodičov.

Najúspešnejšia filmová séria sa končí. Pri nákladoch vo výške 1,155 miliardy dolárov priniesla len na vstupnom do kín 6,365 miliardy dolárov, čo je viac ako utŕžilo 22 filmov s Jamesom Bondom dovedna, alebo celá šesťdielna séria Hviezdnych vojen.

Nadšení diváci i kritici, odmietavé cirkvi

Aj keby nebolo nič iné, už len masovosť robí z Harryho Pottera jav, aký treba brať vážne. Hoci ho odborná verejnosť prijala vlažne, až odmerane. Masové nadšenie, vďaka ktorému sa milióny nielen detí vrátili k písanému slovu, sa nepozdávalo ani cirkvi. Rímski katolíci nezaujali oficiálne stanovisko, ale stavajú sa k Potterovi s poľzrením a neodporúčajú ho. Grécka ortodoxná cirkev dielo odsúdila ako satanistické. V roku 2000 dekan Canterbury katedrály nepovolil nakrúcať prvý potterovský film v areáli katedrály, ale v roku 2002 canterburský arcibiskup George Carey v novoročnej kázni film pochválil ako zábavný a nastrojujúci závažné otázky morálky.

Hrdina svojej generácie

Najsilnejším prvkom celej série je práve čas. Zmeny, ktorými prirodzene prešli hlavné postavy, by nevyčaril žiadny digitálny mág. Kým vzhľad dospelých hercov sa menil len minimálne, Harry, Hermiona, Ron, Ginny,

Luna Lovegoodová či Draco Malfoy nám dospievali pred očami. Starli spolu s fanúšikmi. A hoci si každý film získava aj nových divákov, Harry Potter najsilnejšie ovplyvnil generáciu svojich vrstovníkov. Na prvý film sme sprevádzali naše deti, držiac sa s nimi za ruky. Dnes blahosklonne sprevádzajú do kina ony nás, o hlavu vyššie a tak hrozne dospelé.

Na konci začiatku

Knihy o Potterovi navždy zmenili svet literatúry pre mládež. Hrdinami súčasných detských kníh sú upíri, zombie, duchovia, čarodějníci a démoni. Zaklínadlá, prúťky, veštické gule, bábiky woodoo sú ich všednými rekvizitami a, žiaľ, zovšedneli aj smrť, utrpenie, zrada a zbabelosť. Do sféry rodinného filmu priniesla potterovská séria veľkolepý vizuálny štýl, dokonalé digitálne triky, ale i nebyvalú doslovnosť a ilustratívnosť. Autorka kníh J. K. Rowlingová, producenti ani diváci nestáli o autorské videnie filmárov. Svojrázneho umelca Cuaróna vytrestali najnižšou návštevnosťou. Filmy o Potterovi sú najpresnejšími, najpodrobnejšími, najdrahšími, ale aj najúspešnejšími knižnými ilustráciami, aké kedy vznikli. Čo ďalej? Na rad prídu špeciálne či rozšírené vydania na DVD a Blu-ray diskoch. A bolo by nepochopiteľné, ak by producenti odolali a nedali celú sériu digitálne prerobiť do formátu 3D, tak ako to práve teraz robí James Cameron so svojím Titanicom. Nič sa nekončí. Všetko sa len začalo. Lúčiť sa s Potterom by bolo veľmi predčasné.

Miloš Ščepka, SME 14.7.2011

Na múre vidia zjavenie

S údajným zjavením chceli niektorí obyvatelia Handlovej obchodovať.

Handlová. Ľudia z bývalej baníckej kolónie na okraji Handlovej sa chodia modliť k jednému z domov. Na múre sa podľa nich objavila Panna Mária. Omietka vytvorila obraz, ktorý považujú za zjavenie. Priniesli sviečky a na elektrickej rozvodni si urobili oltár, pri ktorom sa modlia. „Myslím si, že sa nám zjavila Panenka Mária, no neviem, prečo práve na našom dome. Pred týždňom to bol len veľký flák, ktorý teraz vyzerá ako Mária. Vidím tam postavu ženy a dookola tieň. Po-

stava sa podobá na obrázok, ktorý máme doma,“ vysvetlila trinásťročná Monika Šarišská, ktorá úkaz objavila. Zavolała k nemu mamu, tá zburcovala zvyšok osady. Niektorí tomu verili, iní nie. „Sme veriaca rodina a myslíme si, že ide o zjavenie,“ povedala Monikina mama Alena Lacková. Odmietla, že by to mohla byť len mokrá či opadaná omietka. Ľudia v kolónii veria, že zjavenie ich ochráni od nešťastia. Monika dúfa, že odoznenie všetkých zlých ľudí, „ktorí tu krahnú, pijú a hádajú sa“, jej mama verí v uzdravenie chorej svokry.

pokračovanie na str. 8

Izrael láka Ježišovým krstom

Izraelčania sprístupnili miesto, kde podľa tradície pokrstili Krista. Do Svätej zeme cestujú najmä kresťania. Teraz si môžu do itinerára pútnických miest pridať ďalšie.

Izrael v utorok otvoril Kasr Yahúd. Miesto, kde podľa mnohých biblických učencov Ján Krstiteľ pokrstil Ježiša z Nazaretu. Židovský štát sa tak chce ešte viac zatriktívniť pre kresťanských pútnikov. Skoro 70 percent turistov, čo minulý rok navštívili Izrael, boli kresťania a 38 percent návštevníkov krajiny prišlo na púť.

Jordán, ale z ktorej strany

Ako je v tejto oblasti zvykom, niektoré názory spochybňujú pravosť miesta Ježišovho krstu. Izraelčania tvrdia, že miesto je na ich strane rieky Jordánu, Jordánsko že na jeho. Všetko je ešte skomplikované tým, že je na západnom brehu, teda na území, ktoré si nárokuje Palestínčania. Rozdielne názory majú aj jednotlivé kresťanské cirkvi a rozpory sú aj vnútri jednotlivých kresťanských kongregácií. Miesto na izraelskej strane Jordánu sa spomína ako miesto krstu Ježiša niekoľko storočí, miesto na jordánskej strane zase napríklad navštívil pápež Benedikt XVI. (na rozdiel od svojho predchodcu Jána Pavla II., ktorý bol na oboch údajných miestach krstu), čo Jordánci považujú za dôkaz jeho pravosti. Kasr Yahúd, ktorý židovský štát dobyl v roku 1967, Izraelčania v minulosti otvárali len niekoľkokrát do roka a bola to celá vojenská operácia.

Mínové pole

Miesto ležalo prakticky na mínovom poli, ktoré desaťročia oddeľovalo znepriatelených susedov - Jordánsko a Izrael. Mierovú dohodu podpísali obe krajiny až v roku 1994 a odvtedy sa veci hýbali len pomaly. Izrael sa nakoniec rozhodol investovať viac ako dva milióny dolárov do odminovania celej oblasti, do vylepšenia prístupových ciest aj do zabezpečenia služieb celého miesta. Celý projekt sa stretol s nevôľou palestínskej samosprávy, ktorá je nervózna z izraelských projektov na územiach, kde by mal ležať budúci palestínsky štát. Izrael má však silný záujem o kresťanských pútnikov a miesto pokrstenia Ježiša je jedným z najposvätnějších miest kresťanskej viery.

Pozor, riziková voda

O krst či obnovu krstných sľubov v Jordáne stojí veľa kresťanov, aj keď jeho vody už ani zďaleka nie sú také čisté ako za Ježišových čias. Existujú dokonca výstrahy, že ponor do vôd rieky môže mať zdravotné následky. Ľudí, čo videli filmy o Ježišovi, či z čítania Biblie nadobudli dojem majstátnej rieky Jordán, prekvapí, že na niektorých miestach je Jordán skôr potokom či úzkym kanálom. Rieka trpí nedostatkom vody, čo sužuje celý región. Neprospiávajú jej ani viaceré priemyselné projekty.

Jana Shemesh, SME 14.7.2011

dokončenie zo str.7

Handlovčania privolali kňaza. „Chceme, aby sa prišiel pozrieť, posvätiť miesto a postaviť kaplnku, aby sme sa mali kde modliť,“ hovorí Lacková. Kňaz mal dovolenku, kolóniu tešil aspoň záujem médií. Dokonca sa snažili objav speňažiť. „Mohla by moja dcéra dostať za nájdenie zjavenia nejakú odmenu?“ spýtala sa Monika mama. Prievidzský dekan Martin Dado sa k úkazu na dome v kolónii vyjadrovať nechcel. „Nemôžem hovoriť o niečom, čo som nevidel. Museli by sme preskúmať, o čo tam ide,“ vysvetlil a doplnil, že z podobných situácií netreba robiť senzácie. Väčšinou nejde o zjavenia a cirkvi je preto k takýmto tvrdeniam opatrná.

Takto vidím cirkvi

ŠKANDALÓZNE OBRAZY

Výtvarníkovi Romanovi Turcelovi sa nepáči pokrytectvo

Výtvarník samouk so svojským videním sveta. Originálny i provokujúci. Roman Turcel (37) z Prievidze nedávno prekvapil svojím kontroverzným stvárnením desatora, dokonca v 3D. Unikátny je aj jeho cyklus obrazov s posolstvami od svetových osobností.

Neutíchajúce škandály v cirkvi stáli na začiatku cyklu obrazov nazvaného Priestor pre Desatoro. Upozorňuje na zneužívanie detí duchovnými, ich sexuálne škandály či zasahovanie do politiky. „Som veriaci, ale určite neverím katolíckej cirkvi. Skôr vidím veľa negatívnych vecí v tom, ako pokazili život mnohým dobrým ľuďom, ktorí nikdy nikomu neublížili,“ povedal autor. Veľkoplošné obrazy sú vytvorené domalbou stereoskopických fotografií, takže ten pravý zážitok z nich máte až pri ich prezeraní cez 3D okuliare. Výstavu doteraz videlo viac ako 10-tisíc ľudí v Banskej Bystrici, Prievidzi, Trenčíne a Žiline. „Niektorí boli obrazmi pohoršení, iných som nadchol, ďalší o nich diskutovali a o to mi išlo,“ vyzdvihol Roman.

Stretnutia s celebritami

Unikátnou je aj Romanova práca na sérii obrazov Podajme si ruky s podtitulom Posolstvo svetu. „Namaľoval som obrazy a oslovil osobnosti z rôznych oblastí života, aby ich obohatili svojou myšlienkou,“ hovorí Roman. Zatiaľ tak urobil oscarový režisér Mi-

loš Forman, tibetský duchovný a svetový vodca dalajláma a svetoznámy hudobník Sting. Dostať sa k nim však nebolo jednoduché. Stretnutie so Stingom predchádzalo Romanovo niekoľkoročné písanie si s jeho asistentkou. Hudobník sa napokon dostal k obrazu pred bratislavským koncertom v roku 2009. „Bol veľmi otvorený a priateľský,“ spomína výtvarník.

Obraz pre Fidela

Na jednom z obrazov malo byť aj posolstvo od kubánskeho prezidenta Fidela Castra. „Pozvali ma ako oficiálneho hosťa do Havany na jeho 80. narodeniny, Fidel bol však v tom čase v nemocnici, takže sme sa nestretli. Obraz zostal na Kube, bez jeho podpisu,“ pousmial sa Roman.

V Bratislave bol škandalóznym pápež

Kontroverzných umelcov, ktorí neberú ohľad ani na katolícku cirkev, je viac. V máji v Bratislave vystavoval svoje diela taliansky sochár Paolo Schmidlin. Jeho sochu pápeža Benedikta XVI. v nohavičkách, so slizkým úškom a s ružovou sponkou v blondých vlasoch však presunuli počas výstavy do skladu. Návštevníkom ju ukazovali iba na požiadanie.

PRIESTOR PRE DESATORO: Obrazy upozorňujú na pokrytectvo v cirkvi.

ROMAN TURCEL (37): Nebojí sa kontroverzných tém.

MARTIN KUKUČKA
Plus jeden deň 15/07/2011